

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **SILO LOGISTIC s.r.o.**, se sídlem Husova 1111, Chodov, zast. JUDr. Antonínem Šolcem, advokátem se sídlem Jugoslávská 1311/14, Karlovy Vary, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2019, čj. 35293/19/5100-41454-709635, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 3. 2020, čj. 30 Af 29/2019-61,

t a k t o :

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Finanční úřad pro Karlovarský kraj platebním výměrem uložil žalobkyni podle § 101h odst. 1 písm. c) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, pokutu ve výši 30 000 Kč za nepodání následného kontrolního hlášení na základě výzvy ke změně, doplnění či potvrzení údajů uvedených v podaném kontrolním hlášení za období prosince 2017. Žalobkyně podala proti platebnímu výměru odvolání, načež žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 8. 2019 změnil formulaci výroku rozhodnutí, uložení pokuty však věcně nezměnil. Proti rozhodnutí žalovaného se žalobkyně bránila žalobou, kterou krajský soud v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl.

[2] Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Stěžovatelka namítá nesprávné posouzení právní otázky krajským soudem (i správcem daně), které má spočívat v nesprávné interpretaci rozsahu zmocnění a omezení zástupce na základě pověření zaměstnance k podávání kontrolních hlášení. Dle stěžovatelky to má zásadní vliv na doručování dle daňového řádu. Protože správce daně nesprávně posoudil pověření jako plnou moc, doručil nesprávně i

výzvu. Tudíž pokuta, kterou stěžovatelka následně obdržela, je nezákonná. I přes znění pověření, které je označeno jako „Plná moc“, je z jeho obsahu zřejmý úmysl stěžovatelky: jedná se o pověření k jednání, neboť v něm paní B. označuje jako „naši zaměstnankyni“. Nejedná se o plnou moc dle § 27 daňového řádu.

[3] Žalovaný ve vyjádření navrhuje kasační stížnost zamítnout, zcela se ztotožňuje se závěry rozsudku krajského soudu.

[4] Při posuzování kasační stížnosti soud zjistil, že ač stěžovatelka uvádí jako důvod § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., obsah kasační stížnosti se týká nesprávného posouzení právní otázky krajským soudem. Jedná se tedy o důvod dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. To však nebrání tomu, aby NSS kasační stížnost projednal, neboť tvrzené důvody se posuzují podle obsahu, nikoliv podle formálního označení (srov. usnesení NSS ze dne 18. 3. 2004, čj. 1 As 7/2004-47).

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Jádrem sporu v nyní posuzované věci je to, zda dokument označený jako „Plná moc“ je pověřením zaměstnance dle § 24 odst. 3 daňového řádu, či plnou mocí dle § 27 odst. 2 daňového řádu ve spojení s § 41 odst. 1 téhož zákona. Zodpovězení této otázky má vliv na doručování písemností. Zatímco v případě zmocnění, jak je vymezeno v § 27 daňového řádu, se písemnosti doručují zmocněnci, tedy zástupci, v případě pověření se písemnosti doručují daňovému subjektu, nikoliv pověřenému zaměstnanci (rozsudek ze dne 18. 9. 2018, čj. 6 Afs 58/2018-30, *Palírna U Zeleného stromu*, bod 13).

[7] V projednávané věci byla písemnost doručena pouze zmocněnci, neboť Finanční úřad pro Karlovarský kraj (a následně žalovaný i krajský soud) dospěl k závěru, že dokument označený jako „Plná moc“ je zmocněním dle § 27 odst. 2 daňového řádu.

[8] Daňový řád nestanoví formu ani náležitosti pověření. Může se jednat o jakýkoliv úkon daňového subjektu, z jehož obsahu je zřejmé, že se jedná o pověření, tedy například listinu popisující pracovní pozici, organizační řád nebo jiný interní předpis, jakož i listinu vyhotovenou pouze pro účely informování správce daně (NOVÁKOVÁ, Petra. § 24 [Procesní způsobilost]. In: LICHNOVSKÝ, Ondřej, ONDRÝSEK, Roman, NOVÁKOVÁ, Petra, KOSTOLANSKÁ, Eva, ROZEHNAL, Tomáš. *Daňový řád*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck 2016, s. 99). Není pochyb, že pověření slouží k jiným účelům než zmocnění dle § 27 daňového řádu.

[9] Stěžovatelka u správce daně uplatnila dokument s názvem „Plná moc“. NSS se ztotožňuje s názorem krajského soudu, že základním interpretačním hlediskem je obsah právního jednání, nikoliv jeho název. Z obsahu listiny však plyne, že jednatel stěžovatelky „zplnomocňuje“ zaměstnankyni M. B. a paní B., označená jako „zmocněnec“, „plnou moc v tomto rozsahu přijímá“. Listina neobsahuje pojem pověření, ani nijak nenaznačuje, že by úmysl stěžovatelky byl pověřit paní B.. Zároveň je na listině uvedena adresa bydliště paní B., nikoliv adresa sídla stěžovatelky. „*Tato celková verbální kompozice dané listiny dle přesvědčení soudu nemůže vést k jinému závěru, než že žalobkyně [stěžovatelka] udělila své zaměstnankyni skutečně plnou moc, nikoli pověření ve smyslu § 24 odst. 3 daňového řádu.*“ (bod 30 napadeného rozsudku). Zároveň stěžovatelka nenamítá, že by správce daně obdržel jiné sdělení, které by zpochybňovalo smysl zhotovení této listiny. Pouhá skutečnost, že

pokračování

paní B. je též zaměstnankyně stěžovatelky, nemůže automaticky založit úmysl stěžovatelky udělit pověření. Pověření i zmocnění je možné udělit zaměstnanci. NSS souhlasí s úvahou krajského soudu, že požadavek stěžovatelky, aby správní orgány vykládaly listinu nad rámec jejího obsahu a z ní zřejmě plynoucího úmyslu stěžovatelky uzavřít plnou moc, se jeví jako nezákonný a svévolný.

[10] Proto je NSS téhož názoru jako krajský soud, že tato listina je plnou mocí pro zmocněnce ve smyslu § 27 daňového řádu. Zároveň stěžovatelka v této listině vymezila rozsah pravomocí paní B.. Jednou z pravomocí je podávání kontrolního hlášení. NSS se též ztotožňuje se závěry krajského soudu, že následné kontrolní hlášení je nutné považovat za druh kontrolního hlášení. Proto je zřejmé, že i výzva k jeho podání bude směřovat právě zmocněnkyni stěžovatelky. Bylo by nelogické, aby ke komunikaci související s podáním kontrolního hlášení nebyl zmocněn ten, kdo je zmocněn k takovému podání.

[11] Tato kasační námitka je tedy nedůvodná.

[12] Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 5. 2013, čj. 29 Af 129/2011-28, na který stěžovatelka odkazuje, není pro nyní posuzovanou věc jakkoliv významný. Krajský soud se v něm totiž zabývá vztahem pověření dle § 24 odst. 3, 4 a zmocnění dle § 27 daňového řádu, nikoliv formou či náležitostmi pověření. To, že soud připouští, že pověření k jednání jménem právnické osoby může být i zaměstnanec, nijak nevyvrací skutečnost, že stejný zaměstnanec může být k úkonům též zmocněn dle § 27 daňového řádu.

[13] Rovněž rozsudek NSS ze dne 18. 9. 2018, čj. 6 Afs 58/2018-30, který stěžovatelka taktéž cituje, se týká pouze okamžiku doručení napadených rozhodnutí (tento rozsudek je i skutkově odlišný, neboť v něm stěžovatel výslovně a jednoznačně sdělil, že se jedná o pověření i přesto, že zprvu byla osoba zplnomocněna, a tam navíc stěžovatel dodal pověření dle § 24 odst. 3 daňového řádu).

[14] Námitka stěžovatelky, že z výkladu a (údajné) správní praxe k § 136 daňového řádu plyne, že daňový poradce je oprávněn pouze daňové přiznání podat, nikoliv další rozhodnutí správce daně přijímat, se vůbec netýká této věci. Zde nejde o podání daňového přiznání, natož o podání daňového přiznání poradcem.

[15] NSS proto v souladu s § 110 odst. 1 větou druhou s. ř. s. kasační stížnost zamítl.

[16] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. září 2020

Zdeněk Kühn

předseda senátu